

заиста воли. Жена може да не буде уопште крива за превару мужа, није да га она не схвата, већ је он сам крив што не може да је воли. Она (жена) ову нељубав мужа схвата, а он (муж), то назива неразумевашем. Он би хтео да лежи на каучу, а да га жена слуша и хвали и да га још притом разумее.

А сироте усамљене жене слушају изјаве о неразумевашу прељубника у њиховим рође-

ним породицама, наивно им верују и покушавају да макар мало угасе њихову жеђ за разумевашем и пажњом. Иако им женска интуиција говори да треба да се растану оне немају снаге. Али под хитно и обавезно се треба. Зато што овај мушкарац никад неће моћи да им да љубав, а да им исцеди душу, да им свашта обећа и да их разочара – колико год хоћеш.

старац Јефрем Аризонски О ВЕРИ НАДИ И ЉУБАВИ

Чеда моја, верујте да Бог неће допустити да будете искушавани преко своје снаге. Заједно с искушењима доћи ће и помоћ Божија.

Наш Христос каже: ако вас мрзи свет, знајте да је и Мене омрзнуо пре вас (Јн. 15;18). Ако су Ме прогонили, хулили и проклињали, онда ће и вас прогонити, хулити и проклињати. Они ће то чинити јер не знају Бога и јер не знају шта чине (Лк. 23;43).

Ми, чеда моја, знамо Бога и свет нас мрзи зато што Га љубимо и што смо Његови, јер свет није сагласан са Њим.

Будите храбри, чеда моја: ми смо следбеници Онога којег су они запели. Тако ћемо и ми бити распети пробама и искушењима. И као што је Он био васкрснут, тако ћемо и ми васкрснути и прославити се с Њим у векове векова.

Баво је подигао буру, али она ће се утишати, јер је Бог свемоћан и ништа се не може догодити без Његове божанске воље.

Христос је међу нама. Христос царује у свима који су у Христа крштени и ми се не плашимо. Вероватно ћемо пасти у искушења, али наш Избавитељ је близу, јер каже: Ја сам победио свет (Јн. 16;33). Према томе, и ми ћемо такође победити, чак и ако се за тренутак море претећи заталаса. Никога се немојте плашити. Плашите се само Бога који може да нас баци у огањ паклени, уколико не будемо обазриви. Дакле, блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско (Мт. 5;10). Не забравите шта су пропатили хришћани древних времена да би сачували веру у Христа. Скривали су се у катакомбе, били су прогоњени, патили су. Блажени смо и ми који смо прогоњени због наше жеље да се клањамо Богу и да очувамо своју чистоту.

Много тога ћемо проћи. На крају ће, међутим, победити Распети Исус, јер је Крст наше прослављено знамење. Не плашите се. Бог је с нама.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ

ПРАЗНИЦИ

ВОЗДВИЖЕЊЕ ЧАСНОГ КРСТА

Јн. 19, 6 - 11, 13 - 20, 25 - 28, 30 - 35; зч. 60;
1Кор. 1, 18 - 24; зч. 125.

архимандрит Григорије (Кайсанис)
КРСТ И ЖИВОТ

Крст Христов је био и јесте „за Јудеје саблазан, за Грке безумље, а за нас верујуће Божанска сила и Божанска мудрост“. То је највећи парадокс у историји: живот кроз смрт. Кроз проклетство благодат. Кроз понижење слава. Кроз смирење узвишење.

Благодат и сила Часног Крста се не налази у његовом облику, то јест самим тим што је крст, него је његова сила у томе што је то Крст Христов, средство којим је Христос спасао свет. То је жртвеник на који је Христос принео самог себе за цео свет. Сва кеноза, поништавање, мука, бол, смрт и све што је преузео на нас, врхуне у Крсту. На Крсту је доживео највећи бол и понижење за нас. Због нас је постао проклетство да би нас ослободио проклетства од греха и закона. Целокупно дело Христово, сво Његово човекољубље сажима

се у Крсту. Свети Григорије Палама нам приповеда како је неко упитао иронично једног од богоносних отаца да ли верује у Распетог, овај му је одговорио: да верујем у Онога који је распео грех.

На Крсту је Богочовек Христос разрешио трагедију људске слободе која је проузроковала непослушност првостворених, и био послушан до смрти, и то до смрти на крсту (Флп 2, 8). Тако је поново усмерио нашу слободу према нашем Творцу, Тројичном Богу. На Крсту је победио смрт – смрћу смрт уништи – тиме што је нашу смрт учинио својом, а својим васкрсењем нам је подарио живот и нераспадљивост.

Преко Крста нас је спријатељио са Богом Оцем и подарио нам опроштај грехова.

На Крсту је на најужбудљивији начин показао да нас воли безграничном љубављу, чак и у

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

часу док Га распињемо.

Кроз Крст нас је привео и уједињено у једно тело, нас, своју расејану децу; срушио непробојни зид који нас је делио и саздао у себи новог човека (в. Еф 2, 15). Крстом је очистио и осветио небо, ваздух и земљу, будући да је распет испод неба, подигнут у ваздух, а Његова пресвета крв се пролила по земљи.

На Крсту је принео општу жртву за целу земљу и опште

реалност, него само пут према последњој стварности. Наравно, уколико се у овом свету крстоносно боримо против нашег егоизма. Тако је поново успоставио позитиван смисао овога света.

На Крсту је открио себе као јединог добротворца и спаситеља, избавитеља и животодавца космоса, и коначно осујетио свако дело ђавола, његове методе и заблуде, моћ и власт коју је имао над људи-

Главни центар у животу сваког човека мора бити његов дом. То је место где расту деца – расту физички, учвршћују своје здравље и упијају у себе све оно што ће их учинити истинским и племенитим мушкарцима и женама. У дому где расту деца читаво њихово окружење и све што се дешава утиче на њих, и чак и најмањи детаљ може да утиче на њих повољно или штетно. Чак и природа око њих формира њихов будући карактер. Све оно лепо што виде дечје очи оставља трага у њиховим осетљивим срцима. Ма где да се васпитава дете на његов карактер остављају траг места где је оно расло. Морамо да учинимо да собе у којима ће наша деца спавати, играти се и живети буду што лепше, онолико колико нам то средства дозвољавају. Деца воле слике, и ако су слике у кући чисте и лепе оне на њих изванредно утичу, чине их префињенијима. Али и сам дом, чист и опремљен са укусом, с једноставним украсима и пријатним изгледом непроцењиво утиче на васпитање деце.

свештеница Александра Романова

очишћење за целокупну људску природу. Отуда је страдао ван зидина града и изван Соломоновог храма, примећује свети Јован Златоусти.

Својим распећем, „уздицањем пуним смирења“, како каже једна древна молитва, уздигао је и нашу природу која се „кроз лажно уздицање и сујетно кретање спустила до ада“. На Крсту је показао да овај свет није последња

ма.

Због тога се ђаво „тресе и дрхти не могавши да се одупре оваквој сили“, док ми у Цркви појемо: „Нас ради си распет да ми задобијемо опроштење, прободена су ребра Твоја и одатле потече живот наш. Сунце се помрачи због множине страдања Твога, Теби на висини верни узвикују: Животодавче Христе, слава Спасоносном Крсту и

страдању Твоме“.

Смрт Господа на Крсту је животворна и избавитељска, дарује живот и избављење.

Није случајно што Господ није хтео да остане у слави Преображења и да избегне Крст, него је силазећи са Тавора припремио ученике за оно што ће му се догодити (Мк 10, 32).

Кад Га је Патар саветовао да избегне крсну смрт строго га је укорио: Иди од мене, сатано! Саблазан си ми, јер не мислиш што је Божије него што је људско (Мт 16, 23).

И опет, идући на добровољно страдање каже: Сада се прослави Син Човечији (Јн 13, 31). И у другим деловима јеванђеља Крст се карактерише као слава Христова (в. Јн 12, 23). Слично говори и свети Јован Златоусти: „Крст који је раније био ствар срамоте и казне сада постаје слава и част. А да је Крст слава чуј Христа који каже: Оче, прослави ме славом коју сам имао код тебе пре него што је свет настао, подразумевајући овде славу Крста.“

свештеник Павле (Гумеров) **ПРЕВАРА**

Уто да је превара очигледан грех нико не сумња. Зато ћу само мало прокоментарисати овај грех. На исповести прилично често имам прилике да чујем за преваре, али је најжалосније то како човек говори о својој превари. У речима звучи детињаста наивност. Понекад се чудим да тако нешто може да каже одрастао човек. „Жена ме не схвата. Одавно живимо заједно као туђинци, просто под истим кровом. А ево она (љубавница) ме схвата, она је врло осећајна, и с њом ми је тако лако.“ Или се често чује од усамљене жене која се забавља с ожењеним мушкарцем: „Он је тако пажљив и брижан, али су између њега и жене затегнути односи, она га не схвата, а он је јако добар. Наравно, не може да остави породицу, а и ја не же-

лим да је разрушим.“

У ствари, све је врло једноставно. То да га код куће не схватају је лаж. То да га неко туђи схвата боље него код куће такође није истина. Не може човек бити брижан ако вара жену! Не може љубавница мушкарца да схвата боље него рођена жена! Просто је удварати се туђинцу, сретати се с њим по два-три сата, и то не сваки дан – све то је на десетину пута једноставније него се удварати својој жени. Лако је бити љубазан за кратко време с љубавницом. Бити брижан муж и отац односно бити спреман да испојиш бригу 24 сата дневно је већ подвиг. Човек неће да понесе овај подвиг, а да га воле и хвале – хоће. Тако се појављују љубавнице. Али оне се појављују само због неспособности прељубника да